

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 164/2018-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. októbra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Marianny Mochnáčovej a sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 92/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČIA] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 92/2013 porušené boli.

2. [REDAKČIA] finančné zadostučinenie n e p r i z n á v a .

3. [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 325,42 € (slovom tristodvadsaťpäť eur a štyridsaťdva centov), ktoré je Okresný súd Námestovo povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 164/2018-13 zo 16. mája 2018 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 92/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že napadnuté konanie, predmetom ktorého je nárok Všeobecnej zdravotnej poisťovne (ďalej len „žalobca“) voči sťažovateľovi na zaplatenie sumy 13 944,08 € s príslušenstvom, začalo 20. marca 2013 dorúčením návrhu žalobcu okresnému súdu. Podľa sťažovateľa v napadnutom konaní, ktoré do podania sťažnosti nebolo právoplatne skončené, dochádza k prietahom v dôsledku nečinnosti a neefektívneho postupu okresného súdu.

3. Sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti predovšetkým uviedol:

„V konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 3 C 92/2013 nejde o právne zložitú vec, keďže ide o vec regresného nároku poisťovne voči tretej osobe. Takáto

vec tvorí súčasť bežnej rozhodovacej činnosti odporcu ako všeobecného súdu. Ani zo skutkového hľadiska nemožno túto vec považovať za zložitú.

... Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3 C 92/2013 je zrejmé že ja, sťažovateľ som v konaní nespôsobil žiadne prietahy. Z dôvodu mojej neúčasti na pojednávaní nebolo odročené žiadne pojednávanie.

Na začiatku konania boli prietahy v súvislosti s nemožnosťou doručenia platobného rozkazu mojej osobe, pretože som nemal vedomosť o tomto súdnom konaní. Ihneď potom ako som sa dozvedel o tomto súdnom konaní zaslal som odporcovi moje vyjadrenie zo dňa 27.4.2014 vo veci samej.

... Samotná skutočnosť, že toto konanie trvá už takmer 5 rokov preukazuje porušenie môjho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Takáto dĺžka konania predlžuje stav mojej právnej neistoty do tej miery, že moje právo na súdnu ochranu sa stáva iba iluzórnym právom.

Odporca koná spôsobom, ktorému chýba účelnosť a efektívnosť, čo má výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku tohto občianskeho súdneho konania... Táto vec sa stala reštančnou vecou a napriek tomu sa vo veci riadne nekoná.

Je všeobecne známou skutočnosťou, že žalobca /Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s. Bratislava/ podáva na všeobecné súdy blanketové žaloby bez relevantných dokladov, čím bráni žalovaným riadne sa brániť voči žalobám žalobcu a porušuje práva žalovaných na spravodlivé súdne konanie. Žalobca má v tomto občianskom súdnom konaní dôkazné bremeno, ktoré do dnešného dňa neunesol. Odporca preto opakovane žiadal od žalobu predloženie listinných dokladov, ktoré mal žalobca zaslať súdu spolu s podanou žalobou. I napriek zásade koncentrácie konania žalobca do dnešného dňa nepredložil súdu všetky listinné doklady preukazujúce oprávnenosť jeho žaloby a výšku žalovanej sumy.

... Z dôvodov na strane žalobcu došlo k odročeniu 2 nariadených pojednávaní, pričom odporca bezdôvodne akceptoval žiadosti žalobcu o odročenie týchto pojednávaní. Zodpovednosť za prietahy v tomto konaní nesie odporca, ktorý toleruje toto správanie žalobcu a vo veci riadne nekoná.

Odporca v tejto veci nekonal v období odo dňa 14.5.2014 do dňa 29.10.2014, odo dňa 31.10.2014 do dňa 4.11.2015 a odo dňa 7.12.2016 do súčasnosti.

Posledné pojednávanie vo veci sa konalo dňa 6.12.2016. Odvtedy sa i napriek mojim opakovaným žiadosťiam v tejto veci nekoná.

Odporca dňa 5.11.2015 vydal meritórny rozsudok vo veci... Výroky č. I. a č. III. tohto rozsudku boli zrušené uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 133/2016-282 zo dňa 29.6.2016 preto lebo rozsudok odporcu bol nedostatočne odôvodnený a odporca vec nesprávne právne posúdil ako nárok na náhradu škody.

Moja sťažnosť zo dňa 12.10.2016 na prietahy v tomto konaní nevedla k urýchleniu tohto občianskeho súdneho konania.“

Od Ústavného súdu Slovenskej republiky... požadujem priznať finančné zadostučinenie v sume 3.000,-EUR ako náhradu nemateriálnej ujmy, ktorá mi bola spôsobená nekonaním odporcu v tomto súdnom konaní.

... Už takmer 5 rokov pretrváva stav mojej právnej neistoty ohľadom tohto súdneho konania. Som nezamestnaný, nemám žiadny hnutel'ny a nehnuteľny majetok. Suma 13.944,08 EUR s prísl., ktorú odo mňa žiada žalobca je pre mňa suma, ktorú nie som a ani v budúcnosti nebudem schopný zaplatiť. Dňa 27.8.2010 som fyzicky nenapadol [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]... a nespôsobil som mu žiadne zranenia, na následky ktorých bol [REDAKOVANÉ] liečený a bola mu poskytnutá zdravotná starostlivosť, ktorú uhradila Všeobecná zdravotná poisťovňa a. s. Bratislava. K spáchania tohto skutku som sa priznal na nátlak polície, s tým že inak skončím vo vyšetrovacej väzbe“

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení jeho v záhlaví označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, aby prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal finančné zadostučinenie v sume 3 000 € a náhradu trov konania v sume 325,42 €.

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr 447/18 z 10. júla 2018 a právny zástupca sťažovateľa podaniami zo 16. júla 2018 a 13. augusta 2018.

5.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom stanovisku k sťažnosti okrem chronológie úkonov vykonaných okresným súdom v napadnutom konaní k veci uviedla:

„Zo spisu som zistila, že konanie je v súčasnej dobe právoplatne skončené, a to nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu zo dňa 23.3.2018. K samotnej sťažnosti sťažovateľa môžem uviesť len toľko, že na začiatku konania viac ako rok trvalo súdu, kým došlo k doručeniu žaloby žalovanému, ktorému bol problém doručovať akékoľvek súdne písomnosti. K samotnému predĺženiu konania prispela aj skutočnosť, že v konaní dvakrát došlo k zmene zastupujúceho sudcu, kedy v roku 2014 odišla na materskú dovolenku zákonná sudkyňa a v roku 2017 následne zastupujúci sudca bol preložený na iný okresný súd, čo samozrejme malo za následok, že ďalší zastupujúci sudca sa musel s vecou oboznámiť, naštudovať ju, aby mohol vo veci ďalej konať.“

Zároveň oznámila, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom.

5.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku doručenom ústavnému súdu 23. júla 2018 k veci uviedol, že *„Až potom čo sa odporca odo mňa dozvedel, že som vo veci podal ústavnú sťažnosť tak na pojednávaní konanom dňa 23.3.2018 vo veci rozhodol. Do dnešného dňa odporca nerozhodol o trovách tohto konania. Z uvedeného je zrejmé že k odstráneniu zbytočných prieťahov v tomto konaní do dnešného dňa nedošlo.“*

V súvislosti s odôvodnením žiadosti o priznanie finančného zadostučinenia v sume 3 000 € poukázal najmä na *„doterajšiu dĺžku namietaného konania, ako aj... na jednoduchosť veci, moje správanie počas konania a spôsob, akým odporca v konaní postupoval“*.

Zároveň uviedol, že netrvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom a súhlasí s jeho upustením.

5.3 Podaním doručeným ústavnému súdu 15. augusta 2018 právny zástupca sťažovateľa zaujal tiež stanovisko k vyjadreniu okresného súdu, v ktorom zotrval na dôvodoch ústavnej sťažnosti, a na doplnenie uviedol:

„Toto konanie nie je právoplatne skončené, ako to tvrdí odporcu vo svojom vyjadrení zo dňa 10.7.2018. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3 C 92/2013 zo dňa

18.7.2018 odporca určil výšku náhrady trov konania vzniknutých žalobcovi vo výške 233,76 Eur, ktoré mi uložil nahradiť do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia... Proti tomuto uzneseniu odporcu som podaním zo dňa 13.8.2018 podal sťažnosť...

Výrok tohto uznesenia odporcu je neurčitý a nevykonateľný, pretože je v rozpore s § 262 ods. 2 CSP a s platnou súdnou judikatúrou.

... Na pojednávaní konanom dňa 23.3.2018 odporca vydal rozsudok vo veci samej. Tento rozsudok odporcu je síce právoplatný, ale nie je vykonateľný vzhľadom na jeho vady, čo sa preukáže v konaní o výkon rozhodnutia.“

Zároveň navrhol, aby mu ústavný súd okrem uplatnených trov konania v sume 325,42 € priznal aj ďalšie trovy konania v sume 162,71 € za písomné vyjadrenia zo 16. júla 2018 a 13. augusta 2018, teda trovy konania v celkovej sume 488,13 €.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

8. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 92/2013 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

10. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím (mutatis mutandis II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, III. ÚS 116/02).

12. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z niektorých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), a to § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 OSP, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza najmä zo zásady vyplývajúcej z čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“).

V zmysle čl. 17 CSP *„súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“*, a v zmysle § 157 ods. 1 CSP *„súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“*.

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

14. Posúdením napadnutého konania podľa prvého kritéria ústavný súd dospel k záveru, že preskúmané konanie nemožno hodnotiť ako skutkovo či právne zložité. Konanie, predmetom ktorého je regresný nárok žalobcu z titulu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, je súčasťou štandardnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Napokon na zložitosť veci nepoukázala ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti.

15. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v napadnutom konaní, ústavný súd zohľadnil aj okolnosti, na ktoré poukázala predsedníčka okresného súdu. Z pohľadu celkovej dĺžky napadnutého konania je potrebné uviesť, že sa na nej do určitej miery podieľal aj samotný sťažovateľ, keďže v počiatočnom štádiu konania z dôvodu jeho neznámeho pobytu v zahraničí mu nebolo možné riadne doručiť platobný rozkaz a z tohto dôvodu mu bol ustanovený aj opatrovník. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na ustanovenie § 9 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého občan, ktorý má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a ktorý sa pripravuje na vycestovanie do zahraničia na dobu dlhšiu ako 90 dní, pred vycestovaním ohlásí túto skutočnosť ohlasovní v mieste trvalého pobytu; v ohlásení uvedie štát a miesto pobytu a predpokladanú dobu pobytu. Dôsledkom nesplnenia uvedenej povinnosti sťažovateľa bolo predĺženie konania o viac ako jeden rok. Uvedené skutočnosti nepochybne mali dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

16. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, pričom pri hodnotení jeho postupu bol ústavnému súdu podkladom prehľad procesných úkonov v danej veci spracovaný a predložený okresným súdom. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že napadnuté konanie začalo 20. marca 2013 doručením návrhu okresnému súdu. Okresný súd 9. apríla 2013 vydal platobný rozkaz, ktorý sa však nepodarilo doručiť sťažovateľovi z dôvodu jeho neznámeho pobytu. Okresný súd uznesením zo 17. septembra 2013 platobný rozkaz zrušil. Dňa 30. októbra 2013 okresný súd vyzval matku sťažovateľa na oznámenie pobytu sťažovateľa a uznesením okresného súdu z 3. januára 2014 bol sťažovateľovi ustanovený opatrovník. Uznesenie sa však nepodarilo doručiť ustanovenému opatrovníkovi. Sťažovateľ 24. apríla 2014 doručil okresnému súdu splnomocnenie na zastupovanie v konaní a 28. apríla 2014 vyjadrenie k návrhu na začatie konania. Okresný súd uznesením z 13. mája 2014 zrušil uznesenie o ustanovení opatrovníka sťažovateľovi. Okresný súd 2. júla 2014 vyzval žalobcu na preukázanie nákladov na zdravotnú starostlivosť poškodeného. Pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo 30. októbra 2014, bolo odročené na 27. november 2014. Dňa 27. novembra 2014 sa pojednávanie uskutočnilo, ale bolo

odročené na neurčito pre účel doplnenia dokazovania. Výzvou z 28. novembra 2014 okresný súd vyzval žalobcu na predloženie dokladov v lehote dvoch mesiacov, ktoré boli súdu predložené 16. februára 2015. Okresný súd 23. marca 2015 zaslal sťažovateľovi stanovisko žalobcu na vyjadrenie. Dňa 26. mája 2015 bolo stanovisko sťažovateľa zaslané žalobcovi na vyjadrenie. Dňa 13. októbra 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. november 2015 pre účel výsluchu svedka. Na pojednávaní 5. novembra 2015 bol vyhlásený rozsudok, proti ktorému sťažovateľ podal odvolanie. Z dôvodu odvolania bol spis 12. mája 2016 predložený odvolaciemu súdu, ktorý uznesením z 29. júna 2016 rozsudok okresného súdu vo výroku I a III zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol vrátený okresnému súdu 12. augusta 2016. Dňa 6. decembra 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito pre účel pripojenia spisu. Dňa 27. decembra 2016 okresný súd nariadil pojednávanie na 16. február 2017, ktoré bolo na žiadosť žalobcu odročené na neurčito. Dňa 3. apríla 2017 bol spis pridelený novej zákonnej sudkyňi. Dňa 24. januára 2018 okresný súd nariadil pojednávanie na 23. marec 2018. Dňa 23. marca 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd meritórne rozhodol. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 26. mája 2018.

17. Z prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní ústavný súd zistil v postupe okresného súdu opakovanú nečinnosť v období od 26. mája 2015 do 13. októbra 2015 (4 a pol mesiaca), v období od 12. augusta 2016 do 6. decembra 2016 (takmer 4 mesiace) a v období od 16. februára 2017 do 24. januára 2018 (11 mesiacov). Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné priesťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné.

18. Z uvedených dôvodov ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

19. Vzhľadom na to, že 23. marca 2018 bola predmetná vec na okresnom súde meritórne rozhodnutá a toho času je už právoplatne skončená, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

20. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie. Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € poukazujúc na „*doterajšiu dlžku namietaného konania, ako aj... na jednoduchosť veci, moje správanie počas konania a spôsob, akým odporca v konaní postupoval*“.

21. Priznanie finančného zadosťučinenia, ktoré má povahu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch, podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade neprichádza do úvahy, vzhľadom na podiel sťažovateľa na vzniknutých priet'ahoch, celkovú dobu trvania konania, ako aj skutočnosť, že napadnuté konanie je toho času v merite právoplatne skončené. Ústavný súd tiež zohľadnil predmet sporu vedeného pred okresným súdom, ktorým je regresný nárok žalobcu z titulu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú v dôsledku škody na zdraví spôsobenej trestným činom sťažovateľa. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že rozsudkom okresného súdu č. k. 6 T 71/2011-173 z 28. júla 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. júla 2011, bol sťažovateľ ako obvinený v predmetnom trestnom konaní uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľ v dohode o vine a treste uzatvorenej 13. júna 2011 medzi sťažovateľom ako obvineným a prokurátorom a schválenej súdom rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6 T 71/2011-173 z 28. júla 2011 dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok a uviedol, že poškodenému nahradí škodu spôsobenú mu týmto trestným činom v rozsahu dohody. Vzhľadom na uvedené sa ústavnému súdu javí byť postoj sťažovateľa, ktorý zákonný nárok žalobcu v napadnutom konaní spochybňoval, dokonca odmieta svoju zodpovednosť za spáchanie uvedeného trestného činu, v rozpore s dobrými mravmi.

22. V okolnostiach danej veci preto ústavný súd považoval výrok o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru za dostatočnú ochranu jeho práv a finančné zadost'učinenie mu nepriznal (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

23. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. Jánom Vajdom, a s poukazom na výsledok konania podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu povinnosť uhradiť s'ťažovateľovi trovy konania v sume 325,42 € za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2018 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie s'ťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd s'ťažovateľovi nepriznal nárok na úhradu trov konania za písomné vyjadrenia zo 16. júla 2018 a 13. augusta 2018, pretože ich obsah nepriniesol žiadne nové poznatky k meritórnemu prerokovaniu veci. Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu s'ťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) podľa bodu 3 výroku tohto rozhodnutia.

24. Vzhľadom na znenie čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2018